

DET SVÄNGER PÅ SLOTTET

Det var trångt och varmt men hög stämning i rikssalen på slottet, där gymnastibalerna gick av stapeln i lördags. Stig Rolands orkester spelade och längst bort sticker den provisoriska teaterscenen upp.

Gymnastibalerna, vårens stora händelse vid läroverket i Västerås, gick på lördagen av stapeln i rikssalen på slottet — den kanske festligaste inramning den traditionsrika balen någonsin haft.

Omkring 120 par tågade i procession genom slottets vindlande gångar upp till rikssalen för att hälsa på rektor Olof Stenström med fru

samt slottsherren själv, landshövding Gustav Cederwall med fru Ulla.

Man slog sig ned till oxfilén och VFG-ordföranden Johan Sanner hälsade välkommen och erinrade något om vad som sig på slottet tilldragit haver under århundradenas lopp. Vid glassen harangerade VFG-aren Lars Nyman kvinnan och våren på vers.

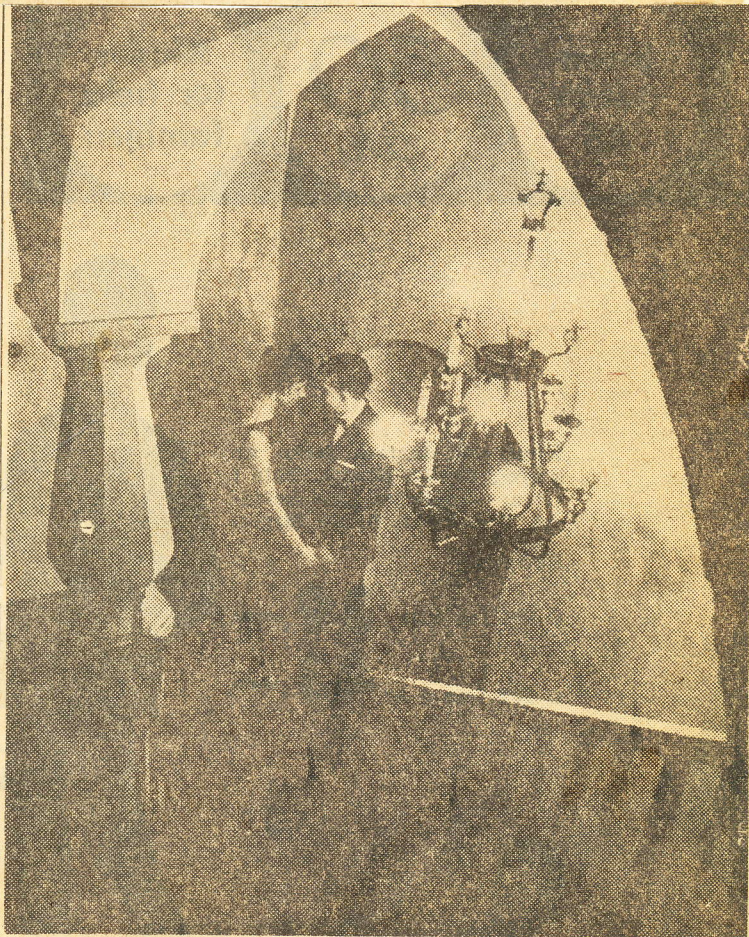
Rektor Stenström gjorde i sitt tal några jämförelser mellan nutidens gymnastibaler och de första sådana man känner till — man kan spåra en form av gymnastibal ända tillbaka till 1600-talet — och konstaterade att nutidens baler nog går betydligt lugnare till.

Landshövding Cederwall hälsade alla välkomna och uttryckte sin glädje över att se så många ungdomar på slottet. Han uttalade också sin beundran över att arrangörerna VFG kunnat ordna en festlighet av sådan omfattning i rikssalen.

Så följde det som många gått och gruvat sig för många veckor i förväg — öppningsvalsens. Det är inte varje gymnastist förunnat att kunna dansa vals. Men det följde livligare och modernare tongångar, framförda av Stig Rolands orkester. F. d. landshövdingar blickade från väggarna allvarligt ned på ungdomarna, som tog allt livligare krumbråne på dansgolvet. Några exekverade t. o. m. den senaste modedansen — twist. Men det blev trångt på dansgolvet och många föredrog att dra sig ut i slottskorridorernas dunkel.

Värmodet från Paris satte naturligtvis sin prägel på flickornas klänningar, den ena vackrare än den andra. Många timmar har man fått tillbringa framför kvartslampan för att få den klädsamma solbränna som behövs för att bära en klänning med den moderna djupa uringningen i ryggen.

Vid 11-tiden, när de flesta var trötta i benen och hade ont i fötterna, bjöds det på teater — troligtvis första gången det har skett i rikssalen. Tom Deutgen,

När det blev för varmt på dansgolvet drog man sig tillbaka i de svala slottskorridorerna för en stillsam tätatät.